

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC“

APARE O DATĂ PE LUNĂ
SUB ÎNGRIJIREA COMITETULUI DE REDACȚIUNE

SUMARUL

Despre distrugerea Nonnei. — Instantaneul fotografic aplicat la constatarea delictelor silvice. — Recepția la Palat. — Stărpirea șoarecilor printr'un baccil. — Proiect de lege pentru organisarea învățământului profesional. — Despre împăduriri. — Vederi asupra învățământului Forestier. — Varietăți științifice. — Informațiuni. — Recensiuni climatice.

BUCURESCI

Tipografia G. A. Lazareanu, Str. Episcopiei, No. 3.

Casa d-lui Blaramberg

1893.

REVISTA PĂDURILOR

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA

19, Strada Teilor, 19.

PREȚUL ABONAMENTULUI

10 lei pe an, pentru membrii Societății și studenți.

12 lei pe an, pentru persoane particulare.

PREȚUL ANUNCIURILOR

20 bani centim. pătrat pe copertă.

Când însă anunțul urmează a fi reprodus în timp de 6 luni, prețul se reduce la 15 bani, iar pentru un an la 10 bani. Acest preț este socotit pentru fiecare număr.

COMITETUL DE REDACȚIUNE

P. S. Antonescu Remuși. Fost profesor la școala specială de silvicultură din București. Inginer.

Ar. Eustatziu. Doctor în drept. Consilier la Curtea de apel din București. Fost profesor la școala specială de silvicultură din București.

Marin Petrescu. Inspector general domenal.

V. Cârnă-Munteanu. Licențiat în științe. Directorul stațiunii agronomice și al școlii de agricultură de la Ferăstrău.

Comitetul de redacție aprobă sau refuză publicarea diferitelor articole, luând și avisul Comitetului de administrație al societății „Progresul silvic”; aceasta, în baza art. 35 și 36 din statutele acestei Societăți.

Autorii sunt răspunzători de ideile ce emit.

REVISTA PĂDURILOR

1986

 BIBLIOTECĂ
 INSTITUTUL POLITEHNIC
 BRAȘOV

DESPRE DISTRUGEREA NONNEI 9

Ne face plăcere când în *Revista pădurilor* vedem că se discută cestiuni, tehnice de importanțe celei ce fac subiectul acestor câte-va linii. Un ziar care știe să dea atenție, unor cestiuni cari a preocupat cu destulă luare aminte, pe cei mai de frunte specialiști din alte țări, merită să fie pus pe o linie ecuală cu acelea ce dau societăților ce el represintă, valori de însemnătate indiscutabile.

Am văzut că de mult în Germania, mai cu seamă, devastările ce această insectă: *Nonna* a cauzat bradetului de acolo a făcut pe învățați germani să caute remediul contra unei insecte care pustiește pădurile de esențe rezinoase, precum filoxera pustiește viile: Nu ne ocupăm pentru un moment de ceea ce s'a făcut în acele țări deja, în această revistă s'a scris câte ceva în aceste privințe: în special raportul comisiunei tehnice care au fost delegată de ministerul domeniilor, agriculturii, industriei și comerțului ca să studieze cestiunea la fața locului și-a dat părerea.

În precedentul număr al «*Revistei pădurilor*», un vechiu și dibaci silvicultor D. B. Pisone a făcut cunoscut, observațiunile sale, privitoare la străpirea omidelor prin o ploaie rece, sau cum o zice D-sa «*prin o ploaie sărală*». Doctoria ce D-sa propune a se întrebuința pentru stărpirea *Nonnei*, nu ni se pare cu totul neadmisibilă. Cestiune de încercare; Suntem siguri că orî D. I. Kalin-leru, administratoarele domeniilor Coroanei în ale cărei

păduri de brat s'a ivit *Nonna*, orî ministerul Domenielor, va căuta să facă o probă în primăvara viitoare cu doctoria de care se ocupă D-nul Pizone. Nu ar fi o cheltuială prea mare, nici osteneală și sacrificiū așa de oneroase ca să împedice această încercare.

Noi propunem un mijloc mai puțin costisitor și a cărei doctorie nu trebuie să o căutăm în sarea ce se extrage din fundul ocnelor, care are o oare-care valoare. Doctoria ce noi propunem este cu totul la îndemâna pădurarului, ea nu cere nici un capital bănesc: este *Cenușa*. Noi propunem ca în loc să se facă saramură cum dorește D-nu Pizone, să se facă *Leșie* din cenușa ce se scoate din focurile ce urmează a se face în diferite puncte atacate de *Nonna*, din lemnele uscate trântite pe jos, care sunt destul de abundente în pădurile de brad de la noi din țară.

Acelaș pompe cu care se propune să se răspândească saramura s'ar putea întrebuința și pentru *Leșie*. În special ar putea mai nemerit să se întrebuințeze *pompele de spinare* atât de mult usitate la viile din Franția pentru uciderea, diferitelor insecte

Credem că încercări în primăvara viitoare, atât cu *Saramura* propusă de D. Pizone, cât și cu *Leșia* propusă de noi, nu va face nici un rău, pădurilor atacate de *Nonna*, din contra dacă, unul din aceste mijloace de stârpire ar putea să dea rezultate satisfăcătoare, va fi pentru corpul silvic al țerei noastre o deosebită onoare, că a putut să fie, în ceva, mai superior specialiștilor din alte țări.

Pentru amorul propriu al sylviculturii române, pentru binele pădurilor, îndemnăm în special pe D-nii agenți sylvici din țară să dea o deosebită atenție propunerilor de mai sus, să ție de scurt esecutarea acestora, ca din observațiunile ce s'ar face să putem trage foloase, fie privitoare la partea tehnică, fie privitoare la partea esonomică.

Am fi fericiți ca în primăvara viitoare să vedem publicându-se dări de seamă privitoare la aplicarea diferitelor moduri de esecutare a acestor doctorii.

Facem atenții în special, pe șefii superiori ai serviciului silvic al Statului, ca ei să ia în serios această chestiune și să dea deosebită osteneală a duce la bun succes, demersurile ce vor trebui luate de timpuriu pentru stârpirea acestei insecte devastatoare a brădetului nostru.

Psar.

INSTANTANEUL FOTOGRAFIC

Aplicat la constatarea delictelor Silvice

Multe și variate sunt astăzi aplicațiunile fotografiei mai cu deosebire de când s'au inventat obiectivele extra-rapide.

Se știe că primele încercări ale fotografiei au fost făcute în decursul secolului XVI, când alchimistul Fabricius a descoperit influența luminei asupra unor săruri și la 1802 Wadgewood a reușit a reproduce imagini prin acțiunea luminei. Abia însă la 1839, Arago a comunicat în lume miraculoasa invențiune a lui Daguer care constituie fotografia modernă și numai după 50 ani s'a ajunsă obține astăzi portrete departe de acelea cari uimeau odinioară pe strămoșii noștri.

Procedeu modern se datorește lui Niepce de Saint-Victor nepotul lui Nicefor Niepce care cel dintâiu descoperi negativul fotografic pe plăci de sticlă, procedeu care a fost ameliorat de către Bayard, Molard, Vigier, Martens și alții. În 1851 Legray, Try și Archer obținură negativul pe sticlă prin o pastă cu baza de Collodiu. Acest procedeu este întrebuințat și în prezent încă de mulți fotografi, de și gelatino-bromurul de argint tinde să lăsa locul mai în toate părțile fiind un procedeu mult mai practic și mai sigur așa că astăzi ori-cine își poate procura din comerț plăci preparate pe cari cu cea mai mare înlesnire se reproduce ori-ce imagine.

Înainte de a intra în tratarea subiectului trebuie să spun că fotografia face astăzi cucerirea lumii civilizate. Ea este servul fidel și devotat al științelor, permițând fiziologului de a studia și fixa reprezentările microscopice precum și astronomului de a avea exacta configurațiune a ori-cărui corp ceresc.

Afară de științe, fotografia aduce mari servicii industriei prin splendidele rezultate ce ne procură cu ajutorul heliogravurii, a fotografiei, a fototipografiei, a ceramicei fotografice, etc.

Nu mai fotografia este în stare de a ne reprezenta exact figurile umane și scenele diferitelor acțiuni și numai prin ajutorul ei se pot recunoaște personajele cari ne vor procura documente incontestabile pentru istorie.

După ce am arătat în trăsura generală importanța acestei arte este necesar să spunem că diferiți fabricanți și-au imaginat o

multime de aparate, de fotografii care mai de care mai ingenioase și mai practice.

Aparatul despre care voesc a vorbi este instantaneul lui Stirn's de o formă rotundă, în mărimea unui taler, având grosimea de 3 degete. Acest aparat se poate atașa prin două legături de gâtul unei persoane așa în cât să fie ascuns sub palton, zărindu-se numai la partea de sus lângă legătură, un mic obiectiv de mărimea unui nasture care aproape nu se observă la distanță de 4 sau 5 metri.

Acest obiectiv se închide și se deschide prin ajutorul unui resort care imitează trăgaciul unui revolver și în dosul obiectivului se poate învârti cu ajutorul unui buton 12 plăci de sticlă sensibilizate.

Când purtătorul acestui aparat voeste a fotografia localitatea cu tot ce se găsește înaintea lui, apasă trăgaciul și instantaneu imaginile s'au fixat pe sticlă. Cu ajutorul butonului facem să vie o altă sticlă în dreptul obiectivului și îndată putem reîncepe operațiunea ca mai înainte, urmând tot ast-fel până ce avem 12 clișee de fotografie.

Acesta este aparatul despre care voesc a trata și care s'ar putea întrebuința la constatarea delictelor silvice.

La prima vedere, s'ar părea curioasă această idee și ori-cine ar putea cu drept cuvânt să-mi obiecteze că legea propune alte mijloace pentru constatarea delictelor și nicăieri nu se vorbește de vre-un instantaneu fotografic.

La această obiecțiune de altmintrelea foarte dreaptă, răspund, că de și legea nu prevede nimic în această privință, dar dacă voiți explica puțin procedura de constatare delictelor silvice și dificultățile întâmpinate de agenții silvici, ori-cine poate atunci să înțeleagă despre ce este vorba și că procedeul propus ajută constatare afără a contraveni legii.

Când silvicultorul își face obișnuitele inspecțiuni, se întâmplă că la un punct oare-care al pădurei găsește pe un locuitor în flagrant delict, bine-înțeles armat cu toporul, obicinuitul corp al delictului. Prima datorie a silvicultorului este a întreba cum 'l cheamă, și a-i confisca corpul delictului, după care va proceda la dresarea legiuitului proces de delict.

Mai în tot-d'a-una însă, se întâmplă că delicuentul nu prea stă de vorbă, sau dacă este surprins mai de aproape, 'ți răspunde că se numește Neacșu în loc de Vlad, și în loc să-ți predea cor-

pul delictului, e posibil să te refuze și une-orî să te amenințe și chiar să te lovească dacă îndrăznești a'l forța.

Aici e dificultatea neprevăzută de legiuitor și din această încercătură 'mă-am propus a scoate pe silvicultorul nostru.

A nu risca să forțezi pe delicuent, a nu sta de vorbă cu densusul și cu toate acestea a afla cum se numește, adică a'i avea actul de indentitate, este mijlocul prin care ni'l procură *instantaneul fotografic*.

In adevăr, dacă silvicultorul se găsește armat cu acest aparat în fața delicuentului apasă, trăgaciul obiectivului și va avea atât imaginea cât și vecinătatea unde s'd găsea în acel moment delicuentul.

Cu această fotografie, prezentându-se la primărie va ști adevăratul nume al delicuentului, care nu mai poate nega faptul și ast-fel va dresa procesul-verbal cu siguranță că nu s'a expus a trimite înaintea tribunalelor un nume fictiv după cum foarte lesne se poate întâmpla astă-zî în multe cazuri.

După cum arătarăm, ușor se înțelege care este desideratul nostru în această privință.

Dacă Ministerul Domeniilor ar cheltui 4000 lei, ar putea procura 100 aparate de felul acesta pentru toți silvicultorii din țară, și cu o cheltuială de maximum 10 lei pe an, fie-care silvicultor ar avea înlesnirea constatărei delictelor care astă-dî, afară de compromitere înaintea tribunalelor, căroră le trimite aceste acte fictive, saū cari pot fi atacate în fals, ocazionează de multe orî cheltueli mult mai mari cu transportul de la o comună la alta, cântând în zadar pe delicuent. Avantagiul cel mai însemnat pentru silvicultor este, că nu mai recurge la forță spre a poseda de la delicuent tradiționalul zalog, necesar la stabilirea identitati și să nu se mai expue la violențe din partea delicuentului pus în pozițiune de apărare.

C. Melinescu.
Inginer silvic.

RECEPTIA LA PALAT

u ocazia căsătoriei A. S. Princepelui Coroanei, societatea «Progresul sylvic» a ținut să presinte felicitări prin comitetul său, *Princiarei Perechi*.

În sala cea mare de primire a palatului în ziua de 27 c., s'a prezentat împreună cu alte societăți și Comitetul Societății noastre înfrunte cu D. I. Kalinderu, Președintele societății, însoțit de Membri Comitetului și a nume : C. F. Robescu, C. Orăscu, M. Mihăilescu, Chihaia, Cărnă Munteanu și Panaiteșcu.

D. Președinte a ținut să felicite pe Al. Lor. Princiare printr'o mică cuvântare din care estragem cele următoare :

Poporul Român are o urare tradițională : « Fiți tare ca stejarul și tot-d'auna verde ca bradul » cu aceste cuvinte ne vom permite noi reprezentății Societății « Progresul Sylvic » care are acești două copaci ca emblemă — să rezumăm urările calduroase și foarte respectuase de fericire ce le facem din adâncimea inimei pentru Altețile Voastre Regale.

Altețile Lor Regale au bine-voit a 'și exprima mulțumirea pentru aceste cuvinte bine simțite și a asigura Societatea Silvică de înalta Lor ocrotire. În urmă M. Sa Regele a presintat Altețelor Lor Regale pe domnii membrii prezenți.

Suntem veseli că comitetul societății și în special D. I. Kalenderu, Președinte, nu perde nici o ocazie, care să facă a pune în evidență această societate la a cărei prosperare M. S. Regele ține cu deosebire.

Facem urări și avem speranța că timpul permițând Al. Salle Principelui Ferdinand, Va onora și încuragia cu prezența Sa conferințele acestei Societăți cari au de scop propagarea științei Silvice și ocrotirea proprietății pădu-răresci.

STĂRPIREA ȘOARECILOR PRINTR'UN BACCIL

In anul acesta s'a experimentat în Thessalia, după cum ne arată «*Journal d'Agriculture pratique*» o nouă descoperire în agricultura datorită profesorului din Greifswald D. Löffler. Nu de mult descoperise că un organism numit: *Bacillus typhi murium* era capabil de a produce la șoarecii de câmp și sobolanii și la cei de casă o boală mortală analoga cu tifosul. Acest baccil este inofensiv pentru celelalte animale, fie ele cât de aproape de șoareci prin organizațiunea lor.

Această descoperire neapărat trebuia încercată, ceea ce s'a și făcut în câmpia Larișei (Thessalia) unde a dat rezultate satisfăcătoare. Încercările s'au făcut chiar de d-l. Löffler împreună cu d-l. Pampukis, directorul institutului bacterologie din Atena. S'a cultivat mai întâi baccilul, s'a pus în apă, apoi s'a luat bucăți de pâine uscată ca de 1 cm. cub și s'a pus în acea apă încarcată. După ce s'a imbibat bine pâinea s'a pus în găurile șoarecelor. — În câte-va zile pâinea dispăru fiind mâncată de șoareci. Trebuca să se aștepte o luna pentru a se putea pronunța asupra efectelor acestui tratament. Cu toate acestea după 9 zile se putea observa că nu se mai făceau galerii noi prin pământ pe de o parte iar pe de alta unii din șoarecii bolnavi ședeau la soare, contrar obiceiului lor când sunt sănătoși, de a se ascunde în timpul zilei.

Să crede că o dată bolnavi de tifos provocat de acest baccil, ei au trebuință de a respira aer curat.

Supuși examenului microscopic șoarecii morți, s'au constatat alterațiuni anatomice datorite acestui baccil. Baccilul se găsi răspândit în tot corpul însă mai mult în ficat și splină și mai târziu la unii șoareci morți să găsi

și craiul deschis de oare-ce cei sănătoși mănâncă o parte din șoarecii morți de tifos atacând mai cu deosebire craniul.

Savantul profesor d-l *Löffler* a dat să mănânce pâine imibată cu baccili și la alte animale ca: gaini, porumbei, pisici, câini, cai, oi, capre precum și la om pentru a demonstra că acest organism nu cauzează rău de cât la șoareci.

Pentru a demonstra eficacitatea acestui tratament și asupra șoarecilor de casă, iată cum descrie modul de operare la care a recurs chiar descoperitorul: Conținutul unui tub de cultură de acești baccili se varsă într'un litru de apă la care să adăogă o linguriță de sare de bucatărie. Se pune în această soluțiune bucați mici de pâine uscată taiată în cubi de $1-1\frac{1}{2}$ cm de lature.

O mie bucățele de pâine ajung pentru 1 litru de soluțiunii. Bucățele de pâine să pun prin locurile vizitate de șoareci. După 1—2 săptămâni unii din șoareci mureau, iar cei sănătoși veneau a preda cadavrel desfacând craniul său mâncând măruntaele din stomac. Un fapt important de notat este că șoarecii es afară din galerii pentru ca să moară și putem deci foarte ușor evita degajarea odorurilor infecte depărtând cadavrele.

Semnalăm acest procedeu pentru stărpirea șoarecilor pentru că el este — se pare — cel mai mai eficace din câte să cunosc până astăzi. — Acest procedeu poate aduce mari beneficii agricultorilor noștri cari au obiceiul de a păstra cereale în magazii.

De asemena el este foarte interesant mai cu deosebire pentru agricultorii din Dobrogea.

Este de observat că din cauza sistemului defectuos de a lucra pământul în această parte a țerei, șoarecii sunt un dezastru aproape regulat pentru agricultură, însă ei devin în unii ani așa de numeroși pe câmpurile de cereale că cultivatorii abia pot să și recolteze pentru sămânță.

«Amicul Agricultorului».

PROIECT DE LEGE

PENTRU

ORGANISAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI PROFESIONAL*)

TITLUL I

Despre învățământul profesional în genere

Art. 1. Învățământul profesional are drept obiect studiul teoretic și practic al agriculturii, silviculturii, artelor și meseriilor și al comerțului.

Art. 2. Învățământul profesional în aceste școli este public și gratuit; el atâră de ministerul agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor.

Județele și comunele nu au dreptul de a înființa școli de meserii de cât cu încuviințarea guvernului.

Art. 3. Ministrul este autoritatea supremă a învățământului profesional public, și are controlul asupra școlilor Statului și a celor înființate de județe și comune.

O comisiune permanentă de instrucțiune va fi alăturată pe lângă ministerul agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor; iar controlul învățământului se va exercita prin personalul de instrucțiune prevădut de legea de față.

CAPITOLUL I

Comisiunea permanentă

Art. 4. Comisiunea permanentă de instrucțiune se compune din 3 membri, numiți pe un period de 3 ani, dintre actualii profesori definitivi ai școlilor atârăte de ministerul agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor.

Numirea acestor membri se face prin decret regal. Ei nu pot fi revocați de cât tot în această formă și în urma unui raport motivat.

Art. 5. Membri comisiunii permanente au dreptul la un je-

*) Din acest proiect de lege, a cărui expunere de motive s'a publicat deja în unul din numerele trecute ale acestei Reviste, vom reproduce — după cum am anunțat în numărul trecut — numai *Titlul I* și *II* adică acelea care coprinde dispozițiunile relative la învățământul profesional în genere și la învățământul agricol și silvic în special.

ton de prezență de 15 lei pentru fie-care di de ședință; această indemnizare nu este socotită ca o altă funcțiune în ce privește aplicarea legii cumulului.

Art. 6. Comisiunea permanentă are aceleași atribuțiuni și funcționează în aceleași condițiuni ca și consiliul permanent de pe lângă ministerul cultelor și instrucțiunei publice.

Art. 7. Comisiunea se va întruni ori-când va fi convocată.

Părerile ei se dau prin majoritate de voturi, minoritatea fiind datoare a-și motiva părerea.

Ministrul, și în lipsă-i secretarul general, este președintele de drept al comisiunei, dar fără drept de vot.

Pot lua parte la ședințele comisiunei, dar cu vot consultativ, șeful serviciului din minister de care atârnă școalele, și ori-ce persoane străine cari vor fi fost invitate de minister pentru a-și da părerea în cestiunile în cari sunt competente.

CAPITOLUL II

Controlul instrucțiunei

Art. 8. Inspecțiunea școalelor profesionale ale Statului, cum și acelea ale județelor și comunelor, se face de către minister prin unul sau mai mulți inspectori școlari, puși sub ordinele și privegherea ministrului.

Șeful serviciului din minister, de care atârnă școalele Statului, este de asemenea în drept să le inspecteze când va crede meritor.

Pentru învățământul limbilor moderne și a desenului, cum și al lucrului de mână în școalele profesionale de fete, ministerul poate însărcina și pe ori-ce alte persoane cu cunoștințe speciale.

Art. 9. Inspectorii școlari se numesc, prin decret regal, dintre inginerii diplomați ai Statului și dintre foștii și actualii profesori definitiv ai învățământului secundar profesional al Statului, cari au făcut studii superioare într-o școală specială din țară sau străinătate și cari n'au fost supuși la nici o pedeapsă disciplinară.

Ei vor fi revocați, tot prin decret regal, în urma unui raport motivat al ministerului.

Art. 10. Când inspectorii școlari vor fi luați din corpul didactic, ei vor fi supliți din oficiu la catrele lor, suplinitorul având drept la leafa întregă cuvenită suplinitorului, iar gradațiunea fiind a acestuia.

Timpul cât profesorii vor funcționa ca inspectori va fi ținut în seamă la aplicarea drepturilor la gradăție.

Art. 11. Inspectorii vor face, cel puțin o dată pe lună, inspecțiune școalelor profesionale ale Statului, și cel puțin la 3 luni școalelor județelor și comunelor, atât în ce privește partea teoretică și cea practică, cât și în privința modului cum personalul didactic și administrativ își face datoria, fiind în drept a da autorităților școlare instrucțiunile și lămuririle necesare.

Art. 12. Ei constată și raportează ministrului despre toate abaterile și lipsurile observate în instituttele de învățământ în general, propunând și măsurile de îndreptare.

Ei au dreptul de a ordona suspendarea oricărei măsurii luată de ver-o persoană din învățământ sau administrativă contra legii, regulamentelor școlare și decisiunilor și ordinelor ministeriale; aceasta sub rezerva aprobării ulterioare a ministrului.

Art. 13. Autoritățile școlare sunt datorate a pune la dispozițiunea celor însărcinați sau îndrituiți cu inspecțiunea, toate actele și a da lămuririle de cari aceștia vor avea nevoie.

CAPITOLUL III

Numirea profesorilor, prepturile și datorile lor

Art. 14. Profesorii învățământului teoretic profesional al Statului se recrutează și se numesc conform legii pentru numirea personalului didactic atârnat de ministerul de instrucțiune publică, întru cât legea de față nu prevede contrariul.

Ei trebuie să poseadă diploma de capacitate a unei școli speciale superioare, sau diploma de licență ori doctorat a specialității catedrei ce dorește a obține.

Drepturile, datorile și retribuțiunea acestor profesori se vor regula dupe prescripțiunile legilor de instrucțiune publică și de fixarea remunerațiunei și gradăționei profesorilor Statului, similari în grad, întru cât legea de față nu prevede contrariul.

Art. 15. Conferențiarii de cursuri teoretice se recrutează și se numesc în aceleași condițiuni ca și profesorii, având aceleași drepturi și datorii, afară de dreptul la leafa egală și la gradățione: remunerațiunea lor se va fixa prin budget.

Art. 16. Personalul învățământului practic se numește, prin sau fără concurs, dintre acei ce au făcut studii speciale în țară sau străinătate, cari au practică în specialitatea lor de cel puțin 4 ani și cari au satisfăcut cerințele legii de recrutare.

Străinii se vor numi cu contract.

TITLUL II

Despre învățământul profesional în special

CAPITOLUL I

Învățământul agricol

Art. 17. Pentru învățământul agricol se crează școli speciale de două grade:

- a) Școli practice sau inferioare, și
- b) Școala centrală de agricultură de la Herăstrău.

Învățământul practic se va preda în școalele practice de agricultură, iar în școala centrală de agricultură de la Herăstrău se va preda știința agricolă necesară unei bune administrațiuni de moșii, rămânând ca pentru învățământul superior să se creeze catedre speciale pe lângă Universitățile din Iași și București.

Art. 18. Pozițiunea personalului didactic la școalele practice va fi egală cu aceea a institutorilor de școală primară urbană; iar profesorii de la școala centrală de la Herăstrău vor aparține învățământului secundar.

SECȚIUNEA I

Școalele practice de agricultură

Art. 19. Școale practice de agricultură au de scop de a da noțiuni elementare de agricultură și a deprinde pe elevi în mod practic cu o cultură rațională.

Art. 20. Actualele școli de agricultură practică sunt școalele de la Strihareț și de la Păncești-Dragomirești; iar cele care se vor mai înființa se vor așeza tot-d'a-una pe una din moșiile Statului, din care li se va afecta o întindere de teren de 100 hectare.

Nici o școală nouă nu se va putea deschide până nu va fi mai întâi complet înzestrată cu toate clădirile și cu tot materialul necesar pentru buna lor funcționare.

Art. 21. În școalele practice de agricultură se primesc numai tineri care au terminat cursul primar, cu vârsta de 16 ani împliniți, și vor trece un examen de admitere din citire, scriere și din aritmetica elementară, după programul ce se va întocmi de ministru.

Art. 22. Elevii sunt interni și vor fi întreținuți de Stat, județe, comune sau de particulari.

Art. 23. Învățământul în școalele practice de agricultură durează două ani.

Lecciónile teoretice, în număr de 240 pe an, se vor face, cu deosebire în timpul unei, asupra următoarelor materii:

Noțiuni de agricultură, de creșterea și întreținerea vitelor, horticultura, comptabilitatea simplă, aritmetica și noțiuni de agrimensură.

Restul timpului se consacră exclusiv lucrărilor practice, cari se vor executa de elevi în tot cursul anului.

Art. 24. Se vor da elevilor meritoși la terminarea studiilor, premii, consistând în vite de muncă, instrumente sau sămânță bună.

Aceste premii nu se vor elibera de cât la stabilirea premiului ca gospodar.

Art. 25. Absolvenții școalelor practice vor fi obligați să treacă un an de zile la fermele-modele pentru complecierea experienței lor.

Numai după acest an de aplicațiune ei vor primi atestatul de absolvire.

SECȚIUNEA II

Școala centrală de agricultură de la Herăstrău

Art. 26. Actuala școală centrală de agricultură și silvicultură de la Herăstrău rămâne de aci înainte numai ca școală de agricultură, sub denumirea de «Școala centrală de agricultură de la Herăstrău».

Art. 27. Scopul acestei școale este de a forma personalul didactic pentru școalele practice de agricultură, personalul fermelor-model ale Statului, buni administratori pentru moșiile particulare, precum și personalul special necesar serviciilor ministerului de agricultură, industrie, comerț și domenii.

Art. 28. În școală se admit tineri, prin concurs, cari au vârsta de cel puțin 16 ani, cu cel puțin 4 clase gimnasiale sau reale, ori un alt curs echivalent.

Absolvenții de liceu clasic sau real, precum și bacalaureații se admit fără concurs, când numărul lor va fi mai mic de cât acel al locurilor vacante.

Art. 29. Elevii sunt interni, bursieri ai Statului, județelor sau comunelor, precum și solvenții particulari.

Art. 30. Durata studiilor este de 4 ani, din cari 2 ani și ju-

mătate în școala de la Herăstrău, și 18 luni de practică la una din fermele-modele ale Statului. Elevii care nu vor trece cu succes examenele școlii nu vor fi admiși în formele-model; iar diploma de absolvire a cursului întreg nu se va elibera de cât după un examen general, teoretic și practic, care se va depune înaintea unei comisiuni compusă din profesorii școlii, de un delegat al ministerului și de unul din administratorii fermelor-modele.

Art. 31. Învățământul este teoretic și practic și cuprinde următoarele materii;

1) Agricultură generală, specială și asolamentele, precum și economia forestieră, predate de un profesor;

2) Economia politică, statistica și economia rurală, predate de un profesor;

3) Matematică și geniul rural, predate de un profesor;

4) Anatomia și fiziologia animală, zootehnia și noțiuni de medicină veterinară, predate de un profesor;

5) Științele naturale, botanica agricolă, geologia și mineralogia, predate de un profesor;

6) Contabilitatea agricolă simplă și dublă, predate de un conferențiar;

7) Horticultura, viticultura, entomologia aplicată, predate de un conferențiar;

8) Fizica, chimia generală, chimia agricolă și tehnologia agricolă, predate de un profesor;

9) Dreptul administrativ și legislația agricolă, predate de un conferențiar.

La fie-care curs, profesorii și conferențiarii sunt obligați a face aplicațiunile ce comportă materiile predate atât în laboratorii, cât și la ferma școlii, cum și excursiuni.

SECȚIUNEA III

Fermele-model

Art. 32. Se vor înființa în țară cel puțin trei ferme-model, pe moșii de ale Statului, alese de ministerul agriculturii.

Scopul lor este:

a) A servi ca model de cultură ameliorată a moșiilor mari din regiunea în care se vor afla;

b) A deprinde, în timp, de 1 an și 1 an și jumătate, pe elevii absolvenți ai școalelor practice și ai școalelor centrale de agri-

cultură cu practica lucrărilor agricole și ale unei bune administrațiuni de moșie;

c) A servi la îmbunătățirea raselor de cai de muncă, boi, oi și rinători.

Art. 33. Fie-care fermă-model va avea, în clădiri, mașini și vite, o zestre, care nu va putea fi mai mică de 500.000 lei.

Art. 34. În capul fie-cărei ferme-model se va afla un administrator al exploatațiunei, care va avea sub ordinele sale tot personalul ce se va găsi necesar bunei funcționări, precum și pe elevii practicanți.

Art. 35. Administratorul se recrutează numai dintre oamenii cu studii speciale, având diploma unei școli superioare sau secundare de agricultură din țară sau străinătate, și cel puțin 4 ani de practică ca administrator la vre-o fermă similară sau la vre-o moșie mare, recunoscută ca bine cultivată și înzestrată. Ei pot fi pământeni sau străini.

Art. 36. Personalul superior este dator a iniția pe elevii practicanți cumun ca rațională în toate ramurile administrațiuni unei moșii.

Art. 37. Retribuțiunea personalului va fi fixată prin bugetul de cheltueli. Elevii practicanți ai școalei centrale de agricultură vor avea dreptul la întreținere și la 40 lei pe lună; iar acei ai școalelor practice vor avea drept la întreținere și vor fi obligați la munca manuală, plătindu-li-se munca după prețurile celorlalți muncitori.

CAPITOLUL II

În vătămantul silvic

Art. 38. Pentru formarea unui personal silvic bine instruit se înființează o școală specială de silvicultură, pe lângă care se va alipi o secțiune de brigadier, menită a crea personalul inferior.

Art. 39. Școala va fi instalată la una din pădurile principale ale Statului, în jurul Bucureștilor.

Art. 40. Durata cursurilor va fi de trei ani și jumătate, din cari: doi ani studiul teoretic și un an și jumătate ca stagiar, pentru aplicări sistematice de cultură și exploatare de păduri.

Diploma de absolvire nu se va elibera de cât după terminarea cu succes a cursurilor și lucrărilor de stagiar.

Art. 41. Numărul elevilor admisibili anual se va fixa de minister după trebuința serviciului silvic. Ei vor fi interni.

Art. 42. Nimeni nu va fi admis în școala specială de silvicultură dacă nu va proba:

a) Că este sănătos ;

b) Că a terminat cel puțin 4 clase gimnaziale, clasice ori reale sau un alt curs echivalent ;

c) Că a făcut practică de silvicultură în timp de un an ca asistent la un șel de ocol.

Străinii nu vor putea fi admiși de cât în urma unei încuviințări speciale a ministerului; ei vor fi tot-d'a-una solvenți.

Art. 43. Când vor fi mai mulți aspirați de cât numărul locurilor fixate de minister, se va ținea concurs după un program anume stabilit.

Fii de silvicultori, cari vor întruni condițiunile de sub articolul precedent, vor fi preferiți.

Art. 44. Materiile ce se vor preda în școală sunt:

a) Silvicultura, plantațiuni și însemnări;

b) Botanică, mineralogia, zoologia și geologia;

c) Aritmetica, geometria, algebra inferioară și trigonometria plană;

d) Topografia și desemn de planuri;

e) Noțiuni de drept (drept administrativ);

f) Regularea cursurilor apelor;

g) Meteorologia și climatologia;

h) Studiul vânatului și al pescuitului;

i) Excursiuni forestiere (studii și observațiuni generale, lucrări cu instrumentele topografice);

j) Amenajamentul;

k) Debit și exploatare;

l) Construcțiuni forestiere;

m) Drumuri și poduri forestiere;

n) Fisica și chimia;

o) Mecanica aplicată la silvicultură;

p) Dreptul silvic;

r) Comptabilitatea;

s) Administrația și statistica forestieră;

t) Excursiuni forestiere (facerea unui proiect de amenajament și a unui triangulați).

Art. 45. La finele fie-cărui an se va ține examen de toate materiile predate.

Art. 46. În cursul stagiului de aplicațiune se va executa;

Absolvenții vor face lucrări de aplicațiune.

a) Lucrări de amenajare ;

b) Lucrări de punere în exploatare ;

c) Lucrări de topografie și triangulare ;

d) Lucrări de construcțiuni forestiere (case, ferestre, drumuri) ;

e) Lucrări de ameliorare și plantațiuni.

Patru ocoale silvice din județele Ilfov și Prahova vor servi la practica stagiilor pentru lucrări tehnice și administrative.

Art. 47. În timpul stagiului de aplicație elevii vor avea drept la locuință și la o diurnă lunară de 120 lei.

Art. 48. Predarea cursurilor teoretice și practice se va face de către :

Un profesor pentru drept, legislația silvică, administrația și statistica forestieră ;

Un profesor de științele naturale : botanica, zoologia, geologia, mineralogia, vânăutul și pescuitul ;

Un profesor de științele fisico-chimice : fizica, chimia, meteorologia și climatologia ;

Un profesor de matematici : aritmetica, geometria, algebra, trigonometria, mecanica și topografia ;

Un profesor, de științele silvice : silvicultura, amenajamentul, stingerea torenților ;

Un profesor de construcțiuni : case forestiere, ferestre, șosele, poduri, drumuri, regularea cursurilor apelor și desenul topografic.

Secretarul școlii va preda comptabilitatea.

Secțiunea de brigadier

Art. 49. În școala de brigadier se primesc, prin concurs, după un program întocmit de minister, foștii caporal și sergenți în armată care au certificate de bună purtare.

Materiile învățământului vor fi :

Cunoștințele elementare de științele silvice, matematice, administrative și legislație silvică.

Personalul didactic se recrutează din profesorii școlii speciale de silvicultură și din agenții silvici ai Statului. Durata cursului va fi de un an. Elevii vor fi interni, întreținută de Stat, comună, stabilimente publice și de către particulari,

(Va urma).

DESPRE ÎMPĂDURIRI

Împădurirea locurilor sterpe, a nisipurilor, a mulțimilor de ochiuri și poeni ce sunt răspândite în pădurile noastre, a atras deosebita atenție a D-lui P. Carp, actualul Ministru al Domeniilor. Essecutarea acestora în mod serios, și pe baze solide se impunea, după atâtea încercări infructuase care s'au urmat de aproape trei-zeci de ani încoace.

Mijloacele intelectuale nu lipsea Ministerului Domeniilor, agenți sylvici cu bună-voință și cu destule cunoștințe avem destui în țară. Reușite complete a câtor-va încercări de împădurire ca acele de peste Olt și Dobrogea a probat că nu mai mijloacele pecuniare și un indemn superior lipsește pentru realizarea împăduririlor necesare țerei. D. Ministru Carp a căutat prin proiectul de lege ce a prezentat Corpurilor legiuitoare să asigure resursele pecuniare necesare acestor împăduriri.

Vom vedea dacă indemnul și ardoarea de care d-sa este animat pentru reușita împăduririlor va știe să fie urmarit și apreciat de acei chemați să conducă aceste lucrări.

Încă din 1884 în condițiile de arendare ale moșiilor statului din județele Brăila și Ialomița se prevăzuse în păduriri identice ca acele ce s'a văzut în contractele din anii trecuți. Ele însă au rămas numai ca o sarcină fictivă pentru arendași, statul a pierdut arenda acelor locuri presupuse a se împăduri. Cei de atunci nu au îngrijit să transforme în bani folosința acelor locuri, cum a făcut cei de acum în esecutarea clauselor contractului. Acele sume ce s'ar fi realizat încă de acum 30 ani ar fi constituit un capital destul de însemnat, fie în bani fie în plantațiuni devenite a fi păduri exploatabile.

Acest fond împreună cu cel ce pe fie-care an ar trebui să se aloce în bugetul statului, unit cu acel rezultat din arendarea locurilor neîmpădurite fie din Dobrogea fie din cele-alte județe în care prin contracte s'a prevăzut

oare-care întindere destinată împăduririlor, va putea îndestula cerințele anuale reclamate de o bună administrație.

Adastăți sancționarea legii al cărui conținut îl dați aici :

PROECT DE LEGE

Art. 1. Se constituie pe seama Ministerului Agriculturii ; Industriei, Comerțului și Domeniilor un fond special, cu care să preîntâmpine cheltuielile reclamate de împădurirea nisipurilor și a moșiilor statului rezervate pentru acest scop.

Art. 2. Acest fond se va acoperi din paragraful prevăzut în bugetul general al statului pentru deschiderea de credite suplimentare și extraordinare pe exercițiul 1892-93, care se va spori cu suma echivalentă de lei 216,807, bani 75, ce se află consemnată de unii din arendașii moșiilor Statului care n'au îndeplinit condițiunea de a ara și grăpa pogoanele de pământ destinate împăduririi.

VEDERI ASUPRĂ ÎNVĂȚĂMANTULUI FORESTIER

u deosibita plăcere, am citit articolul din revista Padurilor numărul pentru Octombrie și Noiembrie 1892, relativ la reînființarea Școlii Speciale de Silvicultură.

Nici nu putea guvernul să facă de o dată pentru silvicultură țerei alt bine, pentru a o pune pe calea propășirii, de cât reînființând această școală. Căci, ori câtă organizarea s'ar da unui corp de specialitate ca cel forestier, nu se vor putea realiza avantajele prescripțiilor legilor și regulamentelor, nu se va putea menține echilibrul în funcționarea organismului său, dacă elementele lui componente nu vor fi procurate dintr'o pepinieră îngrijită, și dacă printre piesele ce îl compun se vor găsi unele cari să nu fie în stare, să reziste presiunii de maxima forță ce se va găsi de cuviință în anumite cazuri să se imprime mobilului, pentru un maxim de travaliu util; în asemenea caz, piesele de o proveniență ne îngrijită, vor claca și întreg aparatul de funcționare, va trebui să înceadă uvrăgiul său.

În toate țările occidentale, silvicultură să preda în școli speciale și studierea sa, face obiectul de preocupățiune

al tinerilor studenți dintre cei mai bine preparați în școalele de prima instrucție.

Și cum să se poată preda silvicultura în combinație cu alta ramură științifică, bunioară ca agricultura, când prin aceasta s'ar face o călcare îndrăzneată a principiilor de economie politică relativ la divisiunea muncii, pe cât cu puțință va fi; căci, numai prin divisiunea muncii se pot realiza avantajii, numai ast-fel mâna de lucru va putea deveni mai abila, numai ast-fel obiectele confecționate sau uvragiul întocmit de specialist, va putea fi dotat cu toate calitățile estetice, ale economiei și ale utilității celei mai eficace. — Pe când, dacă unui practicant într'o meserie i se dă de odată a lucra obiecte de diverse naturi, nici o dată dânsul nu va putea deveni maestru în confecționarea unuia din obiectele ce a fost învățat să facă în școală, fiind și natural de altminterea, ca omul să nu 'și poată împărți inteligența lui în mai multe părți pentru ca de o potrivă să poată observa și studia cu minuțiositate toate punctele care ar putea să doteze obiectul studiului său cu calitățile: frumosului, utilului și economiei.

A trebuit să existe în fruntea afacerilor, un om aproape fără iubire de țară⁽¹⁾ care se vie în virtutea forței sale discreționare să revoace funcționarea fostei școli speciale de silvicultură sub motiv de economie, și să lase în desuetudine o lege care de alt-fel erea una din cele mai utile economiei forestiere a țării; legea pentru înființare acelei școli. De și agricultura are numai câte-va părți de studiu comune cu silvicultura nu este mai puțin adevărat, căci tehnologia forestieră, diferă cu totul de cea agricolă și atât una cât și cea-l'alta pentru a putea fi studiate în parte, cer un creier superior care să fi bine preparat spre a putea pricepe în mod serios principiile lor și fundamentul științific pe care se întemează fi-care din ele. De aceea zic, abia spre a putea învăța Technologia forestieră în mod util, este necesitate de un creier superior și bine preparat în școli; cum dar o să se poată pricepe pe lângă această și cea agricolă, când mai ales, nu știu ce ași putea zice de gradul de inteligibilitate al elementelor chemate a face aceste studii în Comun?

(1) NB. Școala s'a desființat contra legii prin dispoziția bugetară de fostul Ministru de Domene Anast. Stolojan.

Silvicultura este o știință care își găsește principiile sale de aplicațiune în domeniul științelor naturale și matematice.

Este destul a spune unei lumi cu suficiente cunoștințe generale, nu măi vorbesc de specialiste în silvicultură; ea, ca cine-va să știe silvicultura, precum se știe în lume occidentală, pentru ca să poată veni în ajutorul pădurii, care grație lipsei de cultură în țară la noi, a ajuns în regiunile câmpene a dispărea cu totul, iar în regiunile podgorene și muntene a se degenera și reduce în stare de ruină, trebuie a ști Botanica, nu elementară cum am văzut că se cerea concurenților de gardi ajutoři silvici; ei, batonica superioară cu anatomia și fisiologia botanica în estenso cu aplicațiune la silvicultură, și cu studiul țeseturilor lemnoase; trebuie să știe mineralogia, geologia cu aplicațiuni la cunoașterea straturilor solului după natura lui mineralogică și după fosilele gesimentelor; și bazat pe cunoștințele dobândite din izvorul acestor științe creierul său care, a putut să le priceapă misterul și să își apropie principiile lor, să fi pus a studia cultura arborilor păduresci tratamentul lor și tehnologia silvică sau știința aplicativă care învață debitul lemnului crescute până la o etate oarecare sub îngrijirea ce li sa dat grație științelor naturale sus arătate.

Aceasta e tezaurul cultural, ce în școala de silvicultura este chemat a studia un tânăr din domeniul științelor naturale; nu am vorbit de chimia agricolă cu analizele respective și de geografia botanică; prima, putându-se cuprinde în domeniul minaralogiei și secunda în domeniul botanicii sau al studiului culturii arborilor, al silviculturii.

Nu este suficient însă, ca cine-va să fie silvicultor, cunoscând numai aceste științe, analiza filologică a cuvântului, ne arată că silvicultorul trebuie să fie îngrijitorul, cultivatorul, păzitorul pădurii, etc., și pentru ca să satisfacă acceptațiunea completă a acestui titlu, lumea civilisată din occidentul Europei, și-a zis: o pădure n'are necesitate numai de îngrijirea și creșterea arborilor dintr'ansa. Pentru a putea conduce o exploatare rațională, în virtutea unui amenajament, măi mult: pentru a se întocmi un amenajament al unei păduri, trebuie a se ști suprafața pădurii, și configurațiunea terenului, pentru a

se putea dispune mersul exploatărilor; apoi trebuie a se prevedea într'ânsul toate lucrările de artă, cum șosele, poduri, cantoane, instalațiuni motrice pentru debitul materialului, cum ferăstrae cu motoare prin vapor, sau hidraulici, etc., etc., ori, pentru întocmirea amenajamentului, nu o să se aducă ingineri care să facă devisele și proiectele acestor lucrări; căci, pe de-o parte o asemenea lucrare ar costa colosal de scump și apoi le-ar fi greu chiar unor asemenea persoane care nu știu silvicultura și prin urmare interesul și utilitatea lucrărilor ce vor fi chemați a face; deci, este mai bine să punem tot pe silvicultor în pozițiune de a ști și prin urmare de a executa aceste lucrări.

De aci, s'a stabilit ca în școala de silvicultură pe lângă cursurile sus enumerate de științe naturale, a trebuit să se introducă cursurile de științe matematice cum: 1) Topografia superioară: planimetria, altimetria și principii de geodesie; 2) Mecanica și hidraulica cu privire la instalațiuni de usine de ferăstrae mișcate prin roate hidraulice de diverse sisteme și prin turbine iarăși de diverse sisteme; studiul rezistenței materialului lemnos, și curs de poduri și șosele, precum și un curs de construcțiuni rurale.

Iată dar și cunoștințele de științe matematice aplicate, de care silvicultorul la eșirea din școală trebuie să fie înzestrat. Însă pentru a putea pricepe aceste studii,—elevul trebuie, să mai înainte de a fi intrat în școală, să în cursul primului an de studiu să fi făcut următoarele cursuri de matematici pure: aritmetica superioară, geometria plană și în spațiu, algebra partea I și din partea II până la serii, natural după ce a făcut Binomul lui Newton cu toate derivatele lui, trigonometria plană și în spațiu; trebuie cea în spațiu, căci alt-fel nu va putea pricepe principiile de geodesie.—Noțiuni de calcul diferențial și integral, căci îi servește la rezistența materialului și la hidraulică și cosmografia care îl servește la cursul de geodesie.

Iată dar cât trebuie să știe un aspirant de școala de silvicultură înainte de a putea să intre în programul cursurilor aplicate.

Afară de partea științelor matematice și naturale, cu care silvicultorul se servește la întocmirea amenajamen-

tului său și la debitul materialului, densul trebuie să aibă cunoștințe de științele economice și de dreptul proprietății. De aci, necesitatea de a se preda în școală, un curs detaliat de dreptul proprietății, un curs de economie politică și un curs de contabilitate.

Acestea sunt cunoștințele cu care armat un om eșit din școala de silvicultură, are dreptul să se prezinte înaintea unui proprietar forestier și să zică: Dă-mi domnule averea dumitale în mîna mea, încredințează-mi'o cu ochii închiși și vei fi sigur că aurul nu se va mai sfărși din casa d-tale. Cu aceste cunoștințe trebuie să fie silvicultori statului, în mîna și la discreția inteligenței și bune credințe a cărora este lăsată averea pădurească a țerei de peste un miliard de lei; plus, că de buna cultură și conservarea pădurei, depinde sănătatea, bogăția și frumusețea unei țări.

Nu mă mai întreb dacă pîna în prezent silvicultura țerei noastre s'a achitat față cu patria de această datorie a sa; las trecutul în întunecul uitărei. Dar zic; dacă strămoșii noștri și bunicii noștri credeau că marginile pămîntului sunt acolo unde se isprăvea orizontul vederii lor, urmează ca și noi oamenii de la sfîrșitul veacului XIX, să credem tot ca dînsii?

Toți cred că suntem de acord a zice nu, ferească Dumnezeu! trebuie să ne acomodăm mediului general de cultură care domină în Europa occidentală și în Statele culte ale Americii. Trebuie ca silvicultura precum și cele alte ramuri ale activității țerei noastre, să le ridicăm pe cât mijloacele ne vor permite la nivelul coegalelor lor din țările civilizate.

Și silvicultura în adevăr, mai mult ca celelalte ramuri de activitate românească, are mare necesitate de ridicare la un nivel superior căci densa, de și are un mare rol în bogăția și în existența chiar a țerei, care este eminemamente o țară agricolă și forestieră, a fost lăsată uitărei; pe cînd de toate cele-alte brasle, guvernele pe măsura ce s'au urmat, pe cît au putut, s'au silit de le-a îmbunătățit soarta și viitorul; pe cînd silvicultura zace și astăzi, tot ca și în timpul anului 1850 și urmaților lui, condusă de principiile rutinei retrograde, și

ale indolenței ruinătoare, fără organizațiune și fără a fi pusă pe calea propășirei.

Spre marea bucurie a țerei întregi și a silvicultorilor în special, am aflat în ultimele zile, că Domnul Ministru al Agriculturii, Industriei Comerțului și Domeniilor, D. P. P. Carp, ar fi și depus un proiect de lege organizatoare al serviciului silvic al statului. — Din parte-mi văzând în acest act a D-lui Ministru o dovadă de interesul ce l a pus în cestiunea pădurilor Statului în special și ale țerei în general, 'mi permit a-i mulțumi cu recunoștință, convins fiind că întreg corpul silvic al statului se asociază cu mine la aceasta.

Până aci am arătat cunoștințele ce trebuie să posedă un silvicultor, pentru a corespunde chemării lui.

Rămâne un lucru de stabilit.

O chestiune pe care o pun chiar onoratului meu lector; și am spus că mă adresez nu oamenilor incuți, căci nu voesc a le da o ocupațiune prea penibilă; nici silvicultorilor, căci răspunsul lor îl presupun, îl știu din nainte. — Dar mă adresez lumii culte în genere, oamenilor cu un fond suficient de cunoștințe generale, lectorului care cu o judecată sănătoasă și ne animat de vre un simțământ preconcept în bine sau în rău, să 'și dea verdictul asupra cestiunii ce 'i o pun, ca drept judecător.

Mai mă adresez presei, care e datoare să dea lumină în ocaziuni grele.

«Pentru ca un tânăr să poată pricepe suficient științele enumerate mai sus, trebuind a fi studiate de densul «pentru a putea deveni silvicultor; pentru ca dânsul să «poată cu o judecată serioasă și o convingere matura să «aplice preceptele acestor științe; pentru ca să inspire cât «de multe garanții, ca prevederile lui, (în silvicultura «mai mult ca în oră care altă știință, prevederile agentului operator și ochiul său observator joacă un rol foarte «important; căci, de ele depinde rezultatul favorabil sau «daunător al operațiunilor efectate) să fie cât se poate mai «aproape de adevăr, și ochiului său observator să nu-i scape «din vedere nici un fenomen, nici o circumstanță care poate «ar avea înrăurire asupra rezultatului favorabil al lucră-

«rilor ce este chemat a face ; în fine pentru ca dânsul «în 2 sau 3 ani de studiu în școala specială de silvicultură să poată satisface suficient-convenabil cerințele abilitudinilor unui silvicultor, ce cultură generală, sau cu «ce studii preliminare trebuie să se prezinte a intra în «această școală ?

Am pus această chestiune lectorului meu și aș fi foarte doritor să văd răspunsul său.

Ei, înainte de a-mi formula convingerea prin opiniunile emise de diverse persoane, ce s'ar găsi în măsură să se poată pronunța, zic că terminarea cursului liceal complet, bine înțeles cuprins aci și bacaloriatul este o necesitate iminentă. Și iată pentru ce :

Admitând că condițiunile de admisibilitate în școală specială de silvicultură ar impune candidaților de a intra într'ênsa numai cu 4 clase gimnaziale, lucru ce am auzit că ar fi posibil să se realizeze. Cum cursurile acestei școli, precum e și în Franța, nu țin decât 2 ani, sau maximum lor putea face la noi de 3, s'ar deschide prin aceasta, un deșeu, unde toți tineri cari fie din indolență, fie din neaptitudini, fie dintr'o rea conduită, n'aș putut până la etate de 20—21 ani să termine cursurile liceului complet, ci numai cu chiul cu vai, după ce în timp de 6—7 ani au fost zestrea gimnaziului au ajuns a termina 4 clase secundare, fie de greutatea învățăturii, fie din cauză să sunt amenințați a fi luați în armată fără a-și fi putut termina bacalaureatul, își găsise refugiul în nenorocita școală de silvicultură, unde după 2—3 ani de învățatură schioapă, termină ; și mai ușor ca în orice altă specialitate din țară, cum e la drept bunioara, la litere, științe etc, dâșii pe simplul motiv că sunt absolvenți ai școlii de silvicultură sunt introduși de drept în corpul silvic al Statului, ba se fac alții ingineri hotarnici în fine în virtutea titlului căpătat, își găsesc aplicațiune favorabilă ori unde s'ar adresa fie și la stabilimentele publice.

Acum să judecăm, ce a putut pricepe din trigonometrie, algebră, botanică aplicată, topografia, hidraulica, mecanica, dreptul proprietății, curs de poduri și sosele, construcția rurală, silvicultura, tehnologia forestieră,

geografia bolanică, economia politică, comptabilitate, desemnul planurilor topografice cu detațiuni, proiecte hydraulice etc., etc., niște elevi care abia în 6—7 ani au învățat 4 clase gimnaziale?—Ce o să facă serviciul pădurilor când va fi lasat în mână a ast-fel de oameni?... Nu mai vorbesc de prezente și trecut, căci până acum câți-va ani, mai toată activitatea țerei, lungea în mână unor persoane tot în asemenea calități de specialitate; cel puțin atunci erau toți într'o apă. Dar în viitor, când vedem că școala de poduri și sosele e superioară, că dintr'însa ies oameni docti astăzi deja; când facultățile noastre produc capacități superioare; și când chiar scolile de cele lalte specialități încă sunt îndrumate pe calea progresului?

Ce o să mai facă silvicultura noastră, reprezentată prin niște persoane, cari vârâte în fundul pădurilor unde în scurt timp, prin fatala lege a influenței mediului ambiant nefiind nici în pozițiune a'și produce o ocupațiune intelectuală în specialitatea lor, căci, cărțile, cari le-au mâncat amarul 2—3 ani de zile în școală și pe cari nu au parvenit să le priceapă nici chiar la trecerea examenelor generale, le-au aruncat în prăpastia cea mai profundă ca nu cum-va fiind mai la lumină și aprinzându-se să le strice vederea, și cari nefiind nici în contact cu o lume cultă, se vor asemena urșilor și lupilor concetățeni lor; în cât în loc de oameni, culti prin școală de silvicultură o să se creeze o fabrică de înmulțirea fiarelor sălbatice?—ce o să se facă deci atunci silvicultura țerei, și cum o să fie dînsa reprezentată față de ale alte ramuri de activitate din țară?

Positiv că se va compromite.

Până aci am fost pesimist. Să fiu și mai optimist; și să zic: tinerii săraci care din lipsa mijloacelor de subsistență nu'și vor mai putea continua studiile, și care de altminteria vor fi foarte inteligenți, nevoiți a înceta învățătura încă din clasa 4, își vor găsi salvarea în școala specială de silvicultură. Și foarte just ar fi și umanitar ca să fie primiți într'însa. Dar eu zic că ori cât ar fi de inteligent un tânăr, numai cu instrucția a 4-a clase gimnaziale îi va fi dacă nu imposibil dar foarte greu să se poată convinge și să pătrundă în secretele științelor ce

i se vor preda în școală. Ce învață un tânăr în 4 clase gimnaziale? Toți o știm: națiuni preliminară de științele naturale, aritmetica și geometria plană, 2 buchii de franțuzește, 2 de grecește, 2 de latinește, ceva istoria universală, ceva sintaxă, stilistica română și ceva geografia.

Ei bine: unui tânăr cu aceste cunoștințe, care d'abia a început să cunoască și să distingă negrul de alb, și poate nici asta tocmai bine dacă n'o fi cu o inteligență superioară, să i se dea a învăța și aplica grelele teorii ale științelor naturale și diversele probleme ale matematicii?

Cred că aceasta este o idee în contra tendinței progresiste.— De și ici colea s'aun văzut tineri cu 4 clase gimnaziale cari ca elevi au fost superiori multora din colegii lor cari aveau studiile de instrucție generală complete, aceștia însă fac niște excepțiuni rare și sunt niște elemente superioare, dotate de natură cu o forță cerebrală viguroasă și dezvoltată de timpuriu; cari, dacă ar fi avut mijloacele necesarii pentru a putea termina baccalaureatul, ar fi devenit în școlile de specialitate, giganți, prin modul lor de inteligibilitate al științelor ce li se predau și prin aplicațiunile lor suficient eficace; și cari, după terminarea studiilor devin acei apostoli ai științelor, pentru cari își devotază existența spre dezvoltarea și propășirea lor.

A! Alt-ceva!—Dacă din școala de silvicultură, ar fi să se scoată numai niște logofeți de pădure, căroră să li se dea poruncă să eșecute un ordin și în 24 ore în marș-marș calare să alerge gâmfăind a'l eșecuta, atunci poate să se pue și 4 și 2 clase gimnaziale ca condiții de admisibilitate în școală.—Dar în acest caz, putem zice: adio silviculturii române.

Încă un caz: să admitem că școala ar fi destinată să fie superioară; dar, să se pue ca condiții de admisibilitate într'ênsa numai 4 clase gimnaziale; căci, aceia dintre tinerii care nu vor putea să învețe, o să se lase și o să urmeze numai cine va fi intelegent, silitor și cu fond serios de instrucție preliminară; și că, prin faptul că școala o să fie superioară, o să alerge și din tineri cu 7 clase gimnaziale ba chiar și baccalaureații, văzând avantajele

școalei silvice. Această ipotesă însă este falsă.—Căci, nici o dată nu vor intra din elita tinerilor cu liceul complet sau cu 7 clase gimnaziale, acolo unde vor fi condițiile de admisibilitat 4 clase; aceasta, fiind de domeniul amorului propriu și al ambițiunei individuale. Că s'a întâmplat câte-va cazuri cu școala de poduri și sosele! aceasta a fost din cauză că vëzuseră tineri bacalaureați ce noroc a că-zut pe cei cu 4 clase gimnaziale, cari eșiau de o dată din școală cu pozițiuni destul de importante în stat. Aceasta a și facut, că statul a ridicat imediat condițiile de admi-sibilitate în acea școală la bacalaureat.—

Dar silvicultura, oferă dënsa aceleași avantagii imediat tânărului care a înbrățisat'o ? pentru ca să alerge titrați din toate părțile, și înlăturând pe cei cu 4 clase gimna-ziale prin forța creerului și a cunoștințelor lor să le ocupe locul. D'o cam dată cu destulă părere de rău, o zic nu! de acea, după ce faima nu prea e dusă de dënsa în lume, apoi să căutăm a o înjosi și prin asemenea umile condițiuni de admisibilitate într'ânsa, ar fi să o distrugem.

Ce avantagii a dat școala de la Herestrau ? cu toate că cursurile s'au predat superioare. Afară de câte-va e-lemente, care au fost dinainte preparate în mod mai su-ficient, ce a rezultat din cele-l-alte ?...

Față în fine cu cele expuse, sunt de opinie, că: ori dacă se reînființează școala specială de silvicultură să se pue ca condițiuni de admisibilitate într'ânsa bacalaureatul, or, dacă nu se va pune această condiție, să se părăsească cu desëvërsire această idee; înființându-se numai, o școală practică de silvicultură, din care să și procure statul a-geții săi de administrație pădurească.

11 Ianuarie, anul 1892, Pitești.

Donzan.

VARIETAȚI ȘI ȘTIINȚIFICE

Întrebuințarea apelor ce provin din spălături. — Apele ce provin din spălăturile rufelor și al materiilor ce industriale textile întrebuințează, conțin grăsimi în amestec cu saruri de potasă și de amoniac. Până acum nu se scoate din aceste ape, de cât grăsimile sacrificând sărurile, dacă sărurile erau abundente și

vice versa — D. Griffin a căutat să separe în parte aceste două produse. «*Industria textila*» ne arăta procedeul următor :

După ce s'a concentrat apele (în general prin exaporațiune) le amestecă cu 20 la 100 cu un praf de substanță acide absorbante destinate a isola corpi grași (fosfatul acid de var este cu avantaj întru întrebuintat). Se încălzește acest amestec până ferbe în colcote, spre a se evapora toată apa ; apoi se scoate partea ce rămâne și se trimete în saci, unde apoi se comprimă, ca să se scoată ast-fel grăsimi, aproape pură, și rămâne o materie formată de săruri care dă un fel de turte cu o valoare însemnată în îngrășăminte de pământ.

* * *

Acțiunea ploii asupra configurațiunii pământului. — D. John Thomson a găsit în insula Formosa un esemplu bătător la ochi al acțiunii ploilor asupra solului. Din două forturi care au fost construite de Olandezi la 1634, unul, fortul Providența, așezat atunci la gura riului Formosa (Tai-Wan-Pon) se află azi la mai mult de 5 mile departe, în interiorul țerei ; cel alt acel de la Tai-Wan este, de mult timp în restul țerei. D. Thomson esplica acest fenomen în modul următor : Trecând pe d'asupra lui Kours-Shiwo, aerul se încărcă de umiditate ; norii ast-fel îngreuiți sunt împinși pe timpul cât bate vântul de Nord-Est (între finele lui Octombre până la Aprilie) către munții insulei Formosa, înalți până la 3600 metri ; aceștia opresc norii care se transformă îndată în ploii abundente. — Pământul ce tirasce pe coaste în jos, aceste ploii se depune la 15 mille de depărtare, pe pământul cu partea ușoară, și ast-fel se formează un străt aluvian, locuibil, pe care ploile 'l măresc pe fie ce an. Precipitațiunile admosferice pot dar, da o suprafață limitată care se întinde ne încetat către mare, formând câmpii întinse unde populațiuni numeroase găsește un teren bun pentru cultură.

Revue scientifique.

INFORMAȚIUNI

Președintele societății noastre D. Kalindero a fost zilele acestea subiectul unei deosebite atențiuni din partea Republicei Franceze care 'i-a conferit una din cele mai mari

decorațiuni ce a dat la noi în țară. Ni se pare că singur reșosatul Cogălniceanu a avut onoare să posede la noi în țară o asemenea decorațiune franceză.

Acesta se datorează, suntem siguri deosebitelor opere literale ce d. Kalindero a dat la lumină, și meritelor realeselor sale relațiuni ce a știut să întrețină cu persoane marcante din diferite state și în special cu acelea ce fac fală Republicei Franceze.

Din partea noastră aducem stimatului nostru Președinte viile și calduroasele noastre felicitări pentru aceasta deosebită onoare ce 'i s'a conferit de Republica Franceză.

* * *

D-nu consilier silvic I. Pitschak a depus Ministerului. tratatul ce a întocmit cu privire la înființarea pepiniere-
lor și acest studiu fiind deja aprobat de minister, s'a
luat măsură a se imprima în 1000 exemplare din care
câte unul se va distribui silvicultorilor și proprietarilor
de păduri particulare.

RECENSIUNI CLIMATICE

Luna Ianuarie 1893 St. n.

La București luna Ianuarie a fost mai friguroasă de cât tot-d'a-una. Nici o dată de când avem observațiuni Meteorologice (1) și până acum, temperatura mijlocie a acestei luni nu s'a coborât până la 10°. Cea mai friguroasă lună Ianuarie ce ne este cunoscută a fost cea din 1888 a cărei temperatură mijlocie a fost—10°. Cea ce deosebesc însă aceste două luni este că de și am avut acum o temperatură mijlocie ceva mai coborâtă de cât în 1888, totuși termometrul, la București nu s'a coborât așa de jos ca atunci. Într'adevăr cel mai mare frig ce am avut acum la Filaret a fost—28°, în ziua de 15 (în oraș, la stațiunea ce avem în strada Sf. Constantin, termometrul nu sa coborât mai jos de—29°); în 1888 am avut la Herăstireu, unde atunci era instalat Institutul Meteorologic, 30°. Aceasta este, până acum, cea mai coborâtă temperatură înregistrată la București.

În toată țara, frigul a fost asemenea foarte mare, mai mare, chiar de cât la București. Numai pe lângă mare și în munți temperatura a fost mai moderată. Cifrele următoare arată care au fost mijlociile lunare precum și cea mai coborâtă temperatură în câte-va stațiuni meteorologice.

(1) De la 1856

Temperatura

	Mijlocie	Minimă
Sulina	— 6°7	—21°0
Sinaia	— 9°4	—24°0
București	—10°6	—28°0
Armășești (2)	—10°7	—30°8
Caracal	—12°4	—29°5
Comăndărești	—13°1	—25°8
Pâncești-Dragomirești	—15°1	—35°0
Stribareț	—11°1	—35°6

La Armășești, Caracal, Comăndărești, Pâncești-Dragomirești și Stribareț, ierul a fost, după cum se vede și mai mare de cât la București. În aceste două din urmă localități termometrul s'a coborât, în ziua de 15 Ianuarie mult mai jos de cât sa coborât vre-o dată la București. La Pâncești-Dragomirești lângă Roman s'a înregistrat cu siguranță 35 de grade sub zero și la Stribareț, lângă Slatina (Olt) sa observat chiar 35°6. Acestea sunt cele mai coborâte temperaturi cari au fost, până acum înregistrate la noi. Temperaturi așa de scăzute ca acestea nu diferesc aproape în nimic de cele din regiunile foarte înaintate ale Rusiei. De notat marea variațiune de temperatură ce a avut loc de la 16 la 17 Ianuarie. În cea dintâi din aceste două zile termometrul se coborise la București până la 27°1 și în ziua următoare el sa urcat până la + 2°8, cea ce face o variațiune de 29°9 într-o zi.

Pretutinden în țară solul a fost acoperit cu zăpadă în cursul lunii întregi de și temperatura relativ ridicată și ploia din primele sale zile precum și aceea de la Bobotează a topit în mare parte zăpada care a căzut cu abundență în toate părțile țării afară de partea de sus a Moldovei. În Muntenia comunicațiunile pe căile ferate au fost mult timp întrerupte.

Viforul ce a avut loc la București a întrerupt cu desăvârșire, în timp de două zile ori ce comunicațiune între București și Chitila. Se citează mai multe casuri de nemețirea de turme de oi în Ialomița și R. Sărat.

Dunărea a înghețat în cursul primei decade. Transporturile se fac pe gheață în toate porturile Dunărene. În multe localitățile se fac și în lungul Dunărei. Chiar la Ilărșoșa, unde în fața portului apa îngheață foarte rar, din cauza că ghețarii se opresc la cotul din amonte, anul acesta Dunărea a înghețat preste tot afară de un singur ochi în apropiere de cot. La finele lunii, gheața avea o grosime de 40 cm. apa crește.

În ziua de 16 a avut loc un ușor cutremur de pământ care sa simțit la Giurgiu, București, Plocești și R.-Sărat.

St. Hepites.

(2) Armășești sunt în districtul Ialomița, Comăndărești în Botoșani, Pâncești-Dragomirești lângă orașul Roman și Stribareț lângă Slatina.

ianuarie 1893 st. n.

Altitudinea barometrelor d. asupra nivelului Mării $h_p = 82$ metri. $\lambda = 29^{\circ}6' E$ Gr. $\varphi = 44^{\circ}25' N$
 $h_{\text{term}} = 2.0$ m, $h_{\text{geom.}} = 1.5$ m, $h_{\text{heliogr.}} = 15.0$ m, $h_{\text{anem.}} = 17.0$ m. d. asupra solului

ZILELE	Presiunea ad- mosferică	TEMPERATURA C°		Insolațiunea maximă	Radiațiunea minimă	TMEZALA		V E N T U L	Nebulositate 0—10	Heliograph ore	Evaporațiune m. m.	Udometru m. m.
		Mijlocie	Maximă			Absolută m. m.	Relativă %	Direcțiunea dominantă și frecvență (0—12)				
1	740.7	-1.0	1.9	-3.0	-1.0	4.2	95	SW 3	5.7	3.4	10.0	4.5
2	740.0	-3.8	-0.6	-8.1	-6.2	8.4	87	NE 4	7.7	12.4	10.0	0.0
3	743.7	0.7	1.7	-3.0	-2.5	4.8	91	NE 6	12.3	17.2	10.0	0.0
4	741.2	-1.0	1.4	-2.6	-4.0	4.0	94	NE 9	18.1	22.0	10.0	20.1
5	738.3	-2.4	-8.6	-9.6	-8.5	2.2	78	NE 9	22.3	25.8	10.0	14.1
6	742.6	-11.1	-0.2	-12.1	-8.0	1.7	78	NE 7	15.6	19.0	10.0	6.9
7	741.6	-8.4	-7.4	-10.6	-7.4	2.4	55	NE 7	13.6	18.2	10.0	0.0
8	743.0	-10.8	-8.0	-12.8	-8.4	1.7	64	NE 3	7.8	17.0	9.7	0.0
9	746.0	-14.4	-10.5	-19.0	-9.2	1.3	59	W 6	5.9	10.8	4.0	0.0
10	743.9	-11.4	-11.4	-19.8	-16.0	1.2	70	W 1	4.8	7.0	2.7	0.0
11	746.8	-9.9	-7.0	-16.8	-13.4	2.0	73	C	3.6	6.4	9.3	3.2
12	748.8	-0.6	-5.1	-7.6	-1.2	2.7	82	NE 3	6.3	9.6	10.0	13.6
13	750.0	-0.7	-7.7	-11.3	-6.3	2.0	79	NE 1	6.5	12.2	10.0	19.6
14	752.2	-18.8	-0.7	-25.0	-18.0	1.0	72	NE 1	3.4	6.5	3.2	0.0
15	754.3	-23.3	-17.3	-29.0	-21.0	0.6	77	C	2.6	5.0	3.7	0.0
16	757.0	-19.5	-12.5	-27.1	-12.5	0.9	79	NE 4	3.2	6.0	7.0	0.0
17	754.4	0.4	-2.8	-12.4	-7.0	4.3	74	NE 5	9.8	12.0	9.3	0.0
18	750.3	0.3	2.2	-5.3	-7.5	4.4	88	NE 8	11.2	19.1	10.0	19.7
19	751.6	-9.1	2.4	-10.8	-7.5	2.0	62	NE 8	17.1	21.0	4.3	0.0
20	752.4	-13.4	9.8	-13.9	-20.1	1.4	61	W 2	8.1	17.5	6.3	0.0
21	751.4	18.0	42.5	-21.4	-22.0	1.1	75	W 1	6.3	9.8	0.7	0.0
22	750.5	-12.8	7.0	-19.0	-20.5	1.4	72	C	2.5	3.8	8.2	0.0
23	748.9	-11.5	7.3	-15.8	-17.2	1.6	71	W 3	6.7	7.0	4.0	0.0
24	751.9	-16.1	-9.4	-21.5	-21.5	1.3	80	C	2.0	5.1	1.7	0.0
25	757.5	-14.1	-7.0	-20.2	-22.5	1.2	80	C	1.6	3.4	4.7	0.0
26	750.2	-15.0	-9.2	-20.8	-21.0	1.3	79	W 1	3.5	6.0	1.3	0.0
27	751.7	-13.3	-7.0	-18.1	-22.0	1.3	77	W 1	3.2	4.2	4.0	0.0
28	751.1	-11.8	-6.5	-17.6	-21.2	1.7	78	W 1	1.6	4.0	4.8	0.0
29	748.0	-14.2	-8.0	-17.2	-21.0	1.0	88	SW 2	2.9	5.3	10.0	0.0
30	753.1	-10.9	-6.3	-14.9	-14.2	1.9	87	SW 1	3.5	3.0	10.0	0.0
31	753.4	-10.9	-6.3	-15.7	-17.0	1.1	76	S 1	2.2	3.4	4.3	0.0
M.	753.2	-10.6	-6.3	-14.7	-14.1	2.1	77	S 1	7.0	10.7	5.6	113.1